

Supplerende svar (9/2 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Socialministeriet har til brug for den endelige besvarelse indhentet en udtalelse fra Amdsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening.

Som nævnt i det foreløbige svar foreligger der ikke en særlig statistisk registrering, hvor »utilpassede unge« er udskilt til en særlig gruppe. Der kan således ikke gives et mere præcist svar.

Amdsrådsforeningen bemærker, at foreningen til brug for drøftelser i Socialministeriet vedrørende de utilpassede unge og behovet for yderligere anbringelsespladser har indsamlet en række eksempler på døgninstitutionstilbud til gruppen af utilpassede unge. Foreningen bemærker, at der alene er tale om eksempler, som ikke er fuldt dækkende for de eksisterende døgninstitutionstilbud til målgruppen. En beskrivelse af eksemplerne *vedlægges* – alene i papirudgave. (Ikke optrykt her).

I begrundelsen til spørgsmålet nævnes et eksempel fra Fyns Amt med en 11-årig dreng. For denne dreng er der tilsyneladende etableret det, der sædvanligvis omtales som et »enkeltmandsprojekt«. Amdsrådsforeningen ligger ikke inde med oplysninger om det samlede landsdækkende antal af enkeltmandsprojekter. Sådanne oplysninger ville skulle indsamles ved en henvendelse til samtlige amter.

Det bemærkes hertil, at der tillige kan være tale om enkeltmandsprojekter, der ikke er etableret i amtskommunalt regi. Etablering af enkeltmandsprojekter til utilpassede børn og unge er ofte en forholdsvis kortvarig foranstaltning, og en eventuel indsamling af landsdækkende oplysninger vil derfor alene give et aktuelt billede.

Kommunernes Landsforening bemærker, at det efter foreningens opfattelse ikke er muligt at fastslå præcist, hvor mange foranstaltninger, som retter sig mod utilpassede unge. En stor del af de eksisterende tilbud retter sig ikke alene mod utilpassede unge, men er bredere i deres opgaveløsning. Det gælder f.eks. personlige rådgivere, kontaktpersoner, tilskud til kost- og efterskoler, aflastningsophold og døgnanbringelser. I 1999 var der samlet 1.877 børn og unge, som havde enten en personlig rådgiver eller en kontaktperson. Tallet siger dog intet om, hvor mange personer, som har fået honorar for at udfylde disse funktioner. Typisk vil der dog være tale om personer, som har anden beskæftigelse ved siden af, bl.a. i tilknytning til skoler, fritidstilbud og lignende.

Ud over de personer, som honoreres som personlig rådgiver og kontaktpersoner, har kommunerne et korps af støttepædagoger og hjemme-hos-pædagoger. De kan være tilknyttet det skoletilbud, som den unge er i, eller have funktioner i forhold til familien og arbejder derfor i familiens hjem. Mange kommuner har desuden i de seneste år etableret familiebehandlingssteder, hvor personalet kan arbejde med familierne uden for hjemmet. Disse typer foranstaltninger vil også kunne være relevante i forhold til gruppen af utilpassede unge. Personalet på disse steder indgår i kommunens generelle personalestatistik, men kan ikke udsøndres herfra.

Det er landsforeningens opfattelse, at børn og unge med særlige behov er blevet væsentligt oprioriteret i kommunerne de seneste år. Siden midten af 1990'erne er udgifterne til børn og unge med særlige behov steget med omtrent 5 procent pr. år. I 1999 var den samlede udgift for KL-kommunerne (ekskl. Københavns og Frederiksberg Kommune) på 3,2 mia. kr. (2001 pl). Hertil kommer en tilsvarende udgift for amterne. Kommunernes budgetter for 2001 viser desuden, at KL-kommunerne budgetterer med en udgiftsvækst fra 2000 til 2001 på 6,4 procent. Til sammenligning er væksten på de øvrige kommunale serviceområder på 1,6 procent. Børne- og ungeområdet lægger således beslag på en stadig større andel af de kommunale resurser.

Udgiftsvæksten skyldes dels en markant oprioritering af den forebyggende indsats, hvor et stigende antal børn, unge og familier får støtte, og dels stigende udgifter til anbringelsesområdet, særligt i forbindelse med anbringelser i familiepleje og på socialpædagogiske opholdssteder. Selvom anbringelsestallet de seneste år har ligget relativt stabilt omkring 12.000 anbragte børn og unge, er omkostningerne steget meget, hvilket betyder, at anbringelserne er blevet dyrere.

I 1999 modtog 10.286 børn og unge en eller flere forebyggende foranstaltninger, mens ca. 28.000 familier fik en eller flere forebyggende tilbud i 1998 (tallet for 1999 foreligger ikke, men det antages ikke at afvige markant fra 1998-tallet).

En undersøgelse af 35 kommuners erfaringer med utilpassede unge, som Den Sociale Ankestyrelse foretog i oktober 2000, viser, at der er iværksat en indsats i forhold til omtrent 90 procent af gruppen. Indsatterne retter sig enten mod hele gruppen eller den enkelte unge. Undersøgelsen angiver ikke resurseforbruget i for-